

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 21 czerwca 2022 roku

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w D. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 3.806,86 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 29.01.2021 roku do dnia zapłaty. Ponadto wniósł o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania. Uzasadniając żądanie pozwu, wskazał, że nabył od poszkodowanego przysługującą mu względem pozwanego wierzytelność w postaci prawa do odszkodowania w związku ze zdarzeniem z dnia 28.12.2020 roku. Pozwany, będąc ubezpieczycielem sprawy kolizji, przyznał właścicielowi uszkodzonego auta odszkodowanie, które nie odpowiadało szkodzie w pełnej wysokości. Powód we własnym zakresie dokonał kalkulacji szkody, w wyniku czego stwierdził, że wartość wypłacona przez pozwanego została zaniżona. (pozew k. 3- 6)

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w sprawie XII Nc 1517/21 upr referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Częstochowie uwzględnił w całości żądanie powoda (nakaz zapłaty k. 23).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu. W ocenie pozwanego wypłacone odszkodowanie wyczerpywało wartość szkody, natomiast podany przez powoda koszt naprawy jest hipotetycznym wyliczeniem szkody nie mającym związku ze szkodą rzeczywiście poniesioną przez poszkodowanego. Wskazał, iż jest zobowiązany do pokrycia jedynie rzeczywistych kosztów naprawy, a nadto, że zaproponował poszkodowanemu bezgotówkową organizację naprawy pojazdu na częściach oryginalnych, zapewniając pełne pokrycie kosztów jego naprawy (sprzeciw od nakazu zapłaty k. 27-29).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

w dniu 28.12.2020 r. doszło do uszkodzenia pojazdu marki V. (...), nr rej. (...) będącego własnością poszkodowanego G. F.. Sprawca kolizji był ubezpieczony u pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. w zakresie odpowiedzialności cywilnej. Ubezpieczyciel po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego prowadzonego pod nr (...) uznał szkodę za częściową i przyznał na rzecz poszkodowanego kwotę 2.910,57 zł, na podstawie sporządzonej przez siebie kalkulacji naprawy.

(okoliczności bezsporne, dowód: ustalenie wysokości szkody k. 11-13, akta szkody na płycie CD– k. 33)

Poszkodowany G. F. zbył w dniu 25.01.2021 r. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w D. roszczenie odszkodowawcze przysługujące od pozwanego.

(dowód: umowa cesji z dnia 25.01.2021r. k. 14, aneks nr (...) k. 15)

Powód, nie zgadzając się z decyzją strony pozwanej, zlecił wykonanie kosztorysu naprawy. Z prywatnej kalkulacji naprawy uszkodzonego pojazdu, wynika, iż rzeczywisty koszt naprawy winien wynieść 7.871,18 zł brutto.

(dowód: kalkulacja kosztów naprawy k. 16-17)

Pozwany pismem z dnia 28.01.2021 roku został wezwany do zmiany stanowiska i zapłaty kwoty 3.806,86 zł tytułem dopłaty do odszkodowania. Do pisma załączono zweryfikowany przez powoda kosztorys. Pozwany mimo wezwania nie przyznał powodowi dalszego odszkodowania.

(dowód: ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty k. 18, korespondencja e- mail z dnia 28.01.2021 roku k. 19, akta szkody na płycie CD – k.33)

Wysokość celowych i ekonomicznie uzasadnionych kosztów naprawy pojazdu marki V. (...) o nr rej. (...) potrzebnych do przywrócenia stanu poprzedniego samochodu przed szkody pod względem estetycznym, funkcjonalnym, wytrzymałościowym i bezpieczeństwa z uwzględnieniem części odpowiadających jakością częściom oryginalnym sygnowanych logo producenta pojazdu przy pomocy programu A. wynosi 6.774,34 zł brutto. Zastosowanie do naprawy nowych oryginalnych części zamiennych oznaczonych symbolem O/"O." nie podniesie wartości pojazdu po naprawie.

Dla prac mechaniczno-blacharsko-lakierniczych w 2020r. w warsztatach rzemieślniczych i autoryzowanych średnia stawka roboczogodziny wynosiła 100,00 zł netto. Wykonując naprawę w pojeździe uszkodzonego zasadnym było zastosowanie części z symbolem jakości O/ (...) tj. nowych, oryginalnych, sygnowanych logiem producenta, **gdyż z dokumentacji zgromadzonej w sprawie nie wynika**, by uszkodzeniu uległy części nieoryginalne pojazdu.

(dowód: opinia biegłego ds. techniki samochodowej K. G. – k. 78-91)

Przedmiotowy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dokumenty złożone przez strony postępowania. Nie były one kwestionowane przez którąkolwiek z nich, stąd też i Sąd nie znalazł podstaw, by odmówić im wartości dowodowej.

Sąd oparł się w rozstrzygnięciu na opinii biegłego. Sąd zaaprobował ustalenia i wnioski zawarte w niej ze względu na ich kompletność, jasność oraz zbieżność z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, jak również biorąc pod uwagę kwalifikacje i doświadczenie biegłego mgr inż. K. G.. Biegły w sposób przekonywujący i precyzyjny wskazał na uszkodzenia oraz obliczył koszty naprawy pojazdu.

Sąd pominął dowód z zeznań świadka zgłoszony przez pełnomocnika pozwanego (k.67), pełnomocnik nie zgłosił w tym zakresie zastrzeżenia do protokołu. Decyzja była podyktowana tym, że pomimo zobowiązania, pełnomocnik nie dołożył starań aby powiadomić świadka o terminach rozprawy, zaś korespondencja wysłana na adres wskazany przez pełnomocnika pozwanego wracała niepodjęta przez świadka. Sąd w procesie nie ma obowiązku ustalania aktualnego adresu świadka albowiem to w interesie strony, która chce skorzystać z danego środka dowodowego jest podjęcie takich działań, aby wezwanie świadka było realnie możliwe.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

w niniejszej sprawie strony nie spierały się odnośnie faktu kolizji drogowej, przyjęcia przez ubezpieczyciela sprawcy szkody odpowiedzialności co do zasady za zaistniałą szkodę oraz wypłaty częściowego odszkodowania na rzecz uszkodzonego.

Legitymacja czynna powoda wynika z zawartej z uszkodzonym umowy cesji wierzytelności, na mocy której uszkodzony przelał na rzecz powoda wierzytelność przysługującą mu względem pozwanego o odszkodowanie. Na mocy zawartej umowy przelewu powód wstąpił w uprawnienie uszkodzonego do dochodzenia odszkodowania od pozwanego. Stosownie do art. 509 § 2 kc, wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa.

Spór dotyczył ustalenia adekwatnych kosztów naprawy pojazdu. W tym miejscu zaznaczyć trzeba, że po opinii wydanej w sprawie, pozwany nie kwestionował stawki za (...) przyjętej przez biegłego na poziomie 100,00 zł netto.

W ocenie Sądu, obowiązek odszkodowawczy ubezpieczyciela zaktualizował się z chwilą powstania szkody i nie był uzależniony od tego, czy uszkodzony dokonał naprawy samochodu i czy w ogóle zamierzał go naprawić (por. np. uchwała SN z 15 listopada 2001 r., III CZP 68/01, OSNC 2002, Nr 6, poz. 74). Od właściciela uszkodzonej rzeczy zależało bowiem, czy zdecydował się na jej naprawę, a zatem nie sposób uzależnić ustalenia szkody i jej wartości od wyłącznego uprawnienia uszkodzonego, tym bardziej, że osoba uszkodzona może nie być zainteresowana nie tylko naprawą w ogóle, ale także pełną naprawą uszkodzeń. Nie zmienia to faktu, że i tak powinna otrzymać odszkodowanie w pełnej wysokości, a zatem takie, które umożliwiłoby jej przywrócenie rzeczy do stanu poprzedniego. Nie każda naprawa oznacza przywrócenie samochodu do stanu poprzedniego. Częstokroć limitowana wysokością wypłaconego odszkodowania, przywraca jedynie jezdność pojazdu, nie przywracając pełnych jego walorów użytkowych i estetycznych. Nie sposób przy tym różnicować sytuacji uszkodzonych ze względu na

to, czy dokonali naprawy uszkodzonego przedmiotu, czy też nie - przyjmując retorykę pozwanego, ci drudzy byłiby w znacznie lepszej sytuacji, bowiem co od zasady mogliby domagać się refundacji kosztów określanych mianem „hipotetycznych”. Taka nomenklatura nie jest jednak uprawniona, ponieważ w gruncie rzeczy chodzi o rzeczywiste i rozsądnie zbilansowane koszty restytucji, które nie wymagałyby minimalizacji kosztów naprawy, na przykład poprzez wymuszanie jej prowadzenia przy użyciu części słabszej jakości, tudzież używanych. Sprawca szkody, a w konsekwencji i jego ubezpieczyciel zobowiązani są zatem do wyrównania rzeczywistych kosztów restytucji, natomiast rzeczą poszkodowanego pozostaje to, w jaki sposób otrzymane odszkodowanie wykorzysta.

Zarówno w doktrynie jak i orzecznictwie wskazuje się, że roszczenie z tytułu naprawy pojazdu może być dochodzone niezależnie od tego, czy naprawa jest dokonana. Należy w tym zakresie mieć na uwadze także stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w sprawie III CZP 51/18, w którym Sąd Najwyższy w dniu 7 grudnia 2018 roku postanowił odmówić podjęcia uchwały wskazując na ugruntowane orzecznictwo SN w tym zakresie. Wcześniejsza naprawa pojazdu przez poszkodowanego, czy też przywrócenie podstawowych funkcji pojazdu nie powoduje zwolnienia ubezpieczyciela z odpowiedzialności. Obowiązek odszkodowawczy pojawia się z chwilą powstania szkody. **Sąd rozpoznający przedmiotową sprawę, popiera w całej rozciągłości powyższy kierunek wykładni.**

Sąd, analizując problematykę uzasadnionych kosztów naprawy pojazdu, wziął pod uwagę treść opinii biegłego z której w sposób nie budzący wątpliwości wynika, że wartość naprawy uszkodzonego pojazdu wynosi 6.774,34 zł brutto – dla naprawy w zakładzie rzemieślniczym z wykorzystaniem części nowych i oryginalnych (O/ (...)) przy stawce 100,00 zł/ (...) netto. Przede wszystkim, za takim rozstrzygnięciem przemawiało wskazanie **zawarte w opinii, że naprawa pojazdu na bazie części oryginalnych nie zwiększy wartości pojazdu.** Jak zostało wskazane powyższej, z akt sprawy nie wynika także, aby zniszczeniu lub uszkodzeniu uległy części inne niż oryginalne (typu O/ (...)). Zatem, nie budzi wątpliwości Sądu, że tylko zastosowanie w naprawie części O/ (...) pozwoliłoby na przywrócenie samochodu do stanu sprzed szkody, co jest niewątpliwie głównym celem naprawy, a przy tym w ten sposób zostałaby zrealizowany obowiązek minimalizacji szkody, przewidziany w art. 362 k.c. oraz art. 16 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych. Zatem niezbędny i ekonomicznie uzasadniony koszt naprawy pojazdu marki V. (...) o nr rej. (...) wynosi 6.774,34 zł brutto.

Sąd zaaprobował również średnią stawkę ustaloną przez biegłego na kwotę 100,00 zł netto za roboczogodzinę dla prac lakierniczych i blacharskich/mechanicznych, która to wartość była adekwatna do nakładu pracy i zakresu uszkodzeń, a przez to – zasadna.

Pozwany nie wykazał, by naprawa dokonana w ww. sposób spowodowała by zwiększenie wartości samochodu.

W konsekwencji powodowi należała się kwota dochodzona pozwem, tj. 3.806,86 zł, albowiem nie przewyższa ona różnicy (3.863,77 zł) pomiędzy ustalonym uzasadnionym kosztem naprawy samochodu (6.774,34 zł brutto) a kwotą już z tego tytułu wypłaconą (2.910,57 zł).

Żądanie zapłaty odsetek za opóźnienie od dnia 29.01.2021 roku znajduje uzasadnienie w treści art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych z dnia 22 maja 2003 roku (Dz.U. nr 124, poz. 1152 z późn.zm.) oraz art. 481 kc . Szkoda została zgłoszona pozwanemu w dniu 29.12.2020 roku, a tym samym pozwany pozostaje w zwłoce wobec powoda od dnia 29.01.2021 roku.

Sąd mając na uwadze powyższe, na podstawie cytowanych przepisów oraz art. 363 kc, art. 509 kc zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.806,86 zł.

O kosztach orzeczono na mocy art. 98 k.p.c. Powód wygrał proces w całości. Na poniesione przez powoda koszty składa się opłata sądową od pozwu w wysokości 200,00 zł, koszt wynagrodzenia pełnomocnika w wysokości 900,00 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł oraz wydatek związany z koniecznością przeprowadzenia dowodu

z opinii biegłego w wysokości 996,00 zł. W związku z powyższym należało zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.113,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Na podstawie art. 84 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd nakazał zwrócić powodowi 4,00 zł tytułem zwrotu pozostałej, niewykorzystanej części zaliczki na dowód z opinii biegłego, która to zaliczka zaksięgowana została pod pozycją nr (...).

asesor sądowy Olga Jagiełło

data sporządzenia uzasadnienia: 22 sierpnia 2022 roku

Zarządzenia wykonawcze:

Proszę odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego bez pouczenia.

C., dnia 22 sierpnia 2022 roku asesor sądowy Olga Jagiełło